

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Cyrillo. 25.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

2. Par. 26. ter aggredi, manibus indignis ea committens; Ad hunc enim modum audacissimus Olias, cum rebus iis, quas aggredi minimè licebat, manum inicere minimè dubitasset, temeritate sua lepram retulit, inuitusque à templo proiectus est; Quandoquidem lex quoque iis, qui lepra compuncti atque infecti erant, aditum ad templum claudebat. Hæc porro admonendi nostri causa literis mandata sunt, ut & temeritates fugiamus, & pœnas minimè patiamur.

Leuit. 13.
14. et. 22.

Cyrillo. 25.

Marc. 1.

Quid tibi vitilitatis affert Ioannis in locum desertum secessio, quam olim studiosè imitatus es, cum nunc cum minimè imiteris; verum ad priuatas curas te referas, atque in solitudine tumultueris, & ab hominum cœtu remotus perturberis? Etenim externo habitu ac specie quiescere, mentis autem mutationibus ac perturbationibus inquinari, tum sensum caligine perfundit, tum susceptos iam labores extinguit, atque perturbationibus animi profam ac facilem victoriam reddit, efficitque ut miles abiecto scuto fugiat. Porro nemo militans implicat se negotiis secularibus, ut ei placeat, à quo in militiam ascitus est: verum arma omni ex parte gestat; ad id certamen, quod tribuno militari placuerit, se comparans.

2. Tim. 2.

Eusebio Episcopo. 26.

Psal. 5.

1. Reg. 2.
4.

Mulci te traducunt, ut pecuniis, ac non Spiritui manuum impositionem in sacris initiationibus committentem. Ac siquidem calumniatores agunt, vim numinis vlttricem in seipfos attrahunt: siquidem perdet Deus omnes qui loquuntur mendacium. Sin autem vera loquuntur, nosce quem ad finem tendat hoc malum, quod contumeliam in Deum exiguo lucro commutasti. Et quis pro te orabit? Quandoquidem nec pro Ophni & Phinees, qui aduersus Deum, ipsiusque sacerdotium peccauerant, inuentus est quisquam, qui

ταῦτα χερσὶν ἐπιπέπων· οὐκ ἔστι γὰρ ὁ πολυμρότατος Οὐλίας ἀναβαρῆσαι ἐπιβαλεῖν τοῖς ἀνεγχειρήτοις, λέγων τῷ θεῷ πρὸς τὸν πνεῦμα καὶ ἀκὸν σπέρριφεις τῆς ἀνακτῆραν, καὶ ὅτι καὶ νόμος τοῖς λέπρα κατεπιγυμνοῖς πλὴν εἶσα τῶν ἀπέχρειν ἀπέκλεισθαι εἰσοδόν. ἐγράφη δὲ ταῦτα πρὸς νεθεσίαν ἡμῶν, ἵνα καὶ τὰς πόλμας φύγαμεν, καὶ τὰς καλᾶσεις μὴ πάθωμεν.

Κυρίλλου. κε.

Τί σοι ὄφελος τῆς Ἰωάννη πρὸς τὴν ἐρημὸν ἀναχρῆσεως, ἣν πάλαι ἀσπιδάως ἐζηλώσας, νῦν δὲ μὴ σκεῖσθαι ἐξήγησας. νον μὴ μὲν ἰδὼν, καὶ πρὸς τὰς οἰκίας φροντίδας παλινοσῶντι, καὶ ἐπὶ ἐρημίας θεωρεῖσθαι, καὶ καταμύνας ὀχλημύνας. τὸ γὰρ ἰσοχρᾶν τῷ χηματι, καὶ φύρασθαι τὰς χεῖρας τοῦ προφαῖς, καὶ συγχύσει, ἢ ἀγλῆος πλὴν ἀδῶσιν πληροῖ, καὶ τὰ ἡδὴ πονηθεῖτα ἀμαυροῖ, καὶ τοῖς πάθεσι πλὴν νίκην εὐδοῖ, ἢ ῥίψασιν τὸν ὀπλιτικὸν ποιῆσαι. ὁ δὲ δὲ στρατιωτικὸς ἐμπλέκεται τὰς τῆς βίου πραγματείας, ἵνα τῷ στρατολογίᾳ ἀρίστη, ἀλλ' ὀπλοφόρος ὅλος γίνετα πρὸς τὸν ἀρέσκοντα τῷ ταξίᾳρχῃ ὀπλοποιοῦ μὲν ἀγῶνα.

Εὐσεβίου Ἐπισκόπου. κς.

Πολλοὶ σε καμωδῶσιν, ὡς χεῖμασιν, ἀλλ' οὐ πνεῦμα τὰς χεῖρας τῆς μυσαγωγίας ἐπιπέποντα, καὶ εἰ μὴ σικοφαντοῦσι, καὶ εἰ αὐτῆς ἐπιπλάσαντο πλὴν δίκην, ἐπειδὴ σπολεῖ κύριος πάντα τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος. εἰ δὲ ἀληθεύσῃ, γινώθῃ οἱ τελευτᾶ τὸ χεῖμα, ὅτι μικρὸν κερδους, τὸ εἰς θεὸν ὑβείζῃ ἀντήλλαξαι. καὶ τίς πρὸς σέθεντα πρὸς σου, ἐπειδὴ μὴτε πρὸς Οφνὶ καὶ Φινεὲς εἰς θεὸν καὶ πλὴν αὐτῶν ἀμαρτῶντων ἱερασιῶν, εὐρέθη τις πρὸς εὐεδοῦ μὲν, ἀλλ' ἄλλοι.